

Αλλὰ θὰ ἐρωτήσητε δικαιώς; αἱ γῆραι; Περὶ αὐτῶν οὐδεὶς λόγος γίνεται, διότι ὁ Ἀ-
Ουναϊδός λαὸς ὁ ποιήσας τὰ ἄνω ἐφόροις, φάίνε-
ται, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ γῆρας
γυναικὸς καὶ ρόδου τοῦ Μετού.

Τὰ δὲ γεροντοπαλλήλαρα;

“Α! αὐτά δὲ εἶναι ρόδα μόνα των . . .

Δ. Γρ. Κ.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ.

Η Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως Συμβουλίου ἐν Δονδίνῳ ἐδημοσίευσεν ὅτι καταστατικὴν λίαν ἐνδιαφέρουσαν περὶ τῆς προαγωγῆς τῆς ἐκ-
παιδεύσεως ἔν τε τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν τῇ Οὐαλλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1880. Ἐκ τῆς καταστατικῆς ταύ-
της ἔξαγεται, ὅτι ἀπὸ τῆς παραδοχῆς τῶν περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμων τοῦ 1870 ὁ ἀριθμὸς τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων, τῶν ὑπὸ ἐπίθεψιν διατελούντων, ἀπὸ 8,281 ἀνήλθεν εἰς 17,614,
ἔξ ὧν 3,433 δημότων καὶ 14,181 ἐλεύθερων. Τῷ 1870 ἐν τοῖς προπαιδευτικοῖς σχολείοις ὑπῆρχε χῶρος διὰ 2 μόνον ἑκατομμύρια περίδων, ἐφοίτων δὲ ἐν αὐτοῖς 1,152,389· σήμερον ἡ χωρητικότης ηὗξησεν εἰς 4 ἑκατομμύρια, οἱ δὲ φοιτῶντες πα-
δες ἀνήλθον εἰς 2,750,917.

Γνωστὸν ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1870 ἐπιτρέπει εἰς τὰς κοινότητας, χωρὶς νὰ ἔχουν γάλη αὐτὰς, νὰ κα-
θιστῶσι τὴν ἐπιτόπιον ἐκπαιδεύσεων ὑποχρεωτι-
κήν. Μέχρι τοῦδε αἱ πλεῖσται τῶν κοινοτήτων ἐπραγμάτωσαν τὴν διάταξιν ταύτην. Τῷ 1872 τὸ τρῆμα τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ οὐαλλικοῦ πληθυ-
σμοῦ, ἐν ᾧ ἡ ψῆφος τῆς Βουλῆς κατέστησεν ὑπο-
χρεωτικὴν τὴν ἐκπαίδευσιν, περιελάμβανεν 8 ἑκα-
τομμύρια κατοίκων. Τῷ 1880 ἡ ἐκπαιδεύσεις κατέστη ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ 22 ἑκατομμυρίων πο-
λιτῶν, ἥτοι πλέον τῶν $\frac{4}{3}$ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας, διτεις, κατὰ τὰ ἔξα-
γόμενα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς, ἀνέρχεται εἰς 26 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκων.

Ωταύτως ἀξιόλογος περόδος παρατηρεῖται εἰς τὴν πρὸς σπουδὴν ἔφεστην τῶν μαθητῶν. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου ἡ προκαταρκτικὴ παίδευσις διαιρεῖται εἰς τέσσαρας τάξεις. Περὶ τὸ τέλος δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους 476,761 μαθηταὶ ἔλαχον πτυχίου τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Τὸ πρόγραμμα τῆς τάξεως ταύτης, πλὴν τῶν ἀνέκαθεν διατηρουμένων στοιχείων τῆς προπαι-
δεύσεως, περιλαμβάνει τὴν φυσιολογίαν τῶν ζώων,

—Σωπάτε βρωμολούντα καὶ στὶς βρωμοθοτάνικες ἔγγρους τὸ τρινετέρῳ λόγῳ τὸ μοσκομυρούστο
Τὸ Μέζον τὸ μήνα βρίσκουμεν στοῦ βασιλείου τὴν ταύλα
Καὶ μὲ σημένεις ὁ βασιλεὺς καὶ μὲ μοσκοθολίτεις,
Μὲ σκύνεις καὶ ἡ βασίλισσα σὺν κόρφῳ τῆς μὲ βίσσει
Μὲ κάνεις καὶ ἡδόστερον καὶ ἀλείσεις τὸν μαλλιά τῆς . . .
Ἐγώ φωμίζω τὸν ταύλαν, στολίζω πεθαμένους,
Τῆς παντρεμένης τὸν μαλλιά, τοῦ ἀνέπανθρωπος τοῦ κόρφου,
Τῆς γῆρας τὸ προσκέφαλο, τῆς καλογηρῆς τὸ ρέσο . . .”

“Αλλὰ ἐν Ἀθήναις εἶναι γνωτὸν διὰ ἀνωτέρω, ἀπλούστε-
ρον, θύμωτερον καὶ ὅμορχατερον.

τὴν φυσικὴν γεωγραφίαν καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰ-
κογομίαν.

Τελευταῖον ἡ κατάστασις τῶν διδασκαλῶν ἐβελτιώθη τὰ μέγιστα. Εὐτοῖς ἀγγλικοῖς σχο-
λείοις διδάσκουσι 31,422 διδασκαλοὶ ἢ διδα-
σκαλίσταις, ἔξεργοι μενοὶ τὸ πλεῖστον ἐπ τῶν προ-
τύπων διδασκαλίσιων τοῦ Battersea καὶ τοῦ Cul-
ham. Τῷ 1870 ὁ μέσος ὄρος τῆς ἐπιστίας ἀμοι-
θῆς ἦτο 95 λίραι καὶ 12 σελίνια (2,390 φράγκα)
διὰ τοὺς διδασκαλούς, 57 δὲ λίραι καὶ 16 σελί-
νια (1,445 φράγκα), διὰ τὰς διδασκαλίστας. Τὴν σήμερον ἡ ἐνιαύσιος μισθοδοσία τῶν μὲν διδα-
σκαλῶν ἀνήλθεν εἰς 127 λίρας καὶ 2 σελίνια (3,177 φράγκα) τῶν δὲ διδασκαλίστων εἰς 72 λίρας καὶ 12 σελίνια (1,815 φράγκα). Τινὲς μά-
λιστα ἐπ τῶν πρώτων κερδάλινουτι 200 λίρας, ἥτοι 5000 φράγκα κατ’ ἔτος. Ηλὴν δὲ τούτου τὸ τρίτον τῶν διδασκαλῶν ἔχει κατοικίαν δωρεάν.

“Οπως περάνωλιν τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἀναφέ-
ρομεν λεπτομέρειαν ἀξίαν σημειώσεως· Ο προϋ-
πολογισμὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνήρχετο
κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς 2,130,000 λίρας σ.: εῷλίνας (53,250,225 φρ.). Ηεριπλέον αἱ κοι-
νότητες κατέβαλλον ἐπ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ταχείου πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐν ὅλῃ λίρας στερλίνας 726,222, ἥτοι 18,155,650 φράγκων. Άλλὰ πλὴν τούτων ἡ ὑπὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπῆς συλλεχθεῖσα ποσότης εἰς δωρεάς καὶ κληροδο-
τήματα ὑπὲρ τῶν σχολείων ἀνήλθεν εἰς τὸ αὐτὸ-
ἄκριδῶς ποσὸν δέσον ὑπὸ τῶν κοινοτήτων ἐδαπα-
νήη, τουτέστιν εἰς 739,155 λίρας (φρ. 18,478,
875.)

Ως βλέπει ὁ ἀναγνώστης, οἱ Ἀγγλοι κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ μέρουςν
οὐδενὸς ὑπολείπονται, εὐκταῖον δ’ εἶναι νὰ εὑρί-
σκωσιν ἀπανταχοῦ μιμητάς.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διάλογος μεταξὺ οἰνοπώλου καὶ πελάτου.

Ο πελάτης.—Κύτταξε, ὃδὸς τὸ κρασί τοῦτο,
εἴναι πολὺ καλλίτερο καὶ εὐθηγότερο ἀπὸ τοῦτο
ποῦ μοῦ πουλεῖς. Νά, ίδες, δοκίμασέ το.

Ο ἔμπιρος, δοκιμάζων.—Πρ, πφ, πφ! (τὸ
ἀποπτύει). Αὔτοι εἶναι γιατροκό, φίλε μου, εἴναι
μηγιμα ποῦ ἔχει ἀπὸ ὅλα μέτα, ἐκτὸς μόνον στα-
φύλι! Εἰλικρινῶς σὲ λέγω πῶς σὲ κλέπτουν...

Ο πελάτης.—“Αμ εἶναι τοῦτο ποῦ σὲ ἔτισ-
μοῦ πούλησες γῆρές.

—!!!

*

**

“Η Κυρία N* ἐπόρκειτο νὰ δώσῃ μέγα γεῦσιν.

Τὸ πρώτη μεταξὺ ἄλλων παραγγέλλει τῆς Σο-
φῆς νὰ ἀγοράστη καὶ μίαν ὅρνιθα.

Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἡ Σοφὴ ἐπιδεικνύει τὸ δι-
ψώνιον εἰς τὴν κυρίαν, ἥτοι τοὺς μορφασμοὺς προ-
καλεῖ ἡ ισχυρήτης τοῦ ζώου.